

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونگه ولت
فرستنده: علی کاظمی
۰۲ اکتوبر ۲۰۲۳

سخنان صریح در نیویارک

«ما فقط پروا فریقانی هستیم.»

تا آنجا که به رئیس جمهور گینه، مامادو دومیویا مربوط می شود، دوران وابستگی غربی در غرب افریقا به پایان رسیده است.

در طول مجمع عمومی سازمان مل متحد در نیویارک، نمایندگان کشورهای افریقایی و امریکای لاتین، بارها خواستار استقلال بیشتر، قطع مداخلات خارجی و پایان سلطه غرب بر جهان شده‌اند.

لوئیز ایناسیو لولا داسیلوا، رئیس جمهور برازیل، انتقاد کرد که نهادهای جهانی هنوز توسط غرب کنترل می‌شوند. او گفت که نابرابری در صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی، جایی که تنها گروه هفت بیش از ۴۱ درصد آراء را در اختیار دارد، «غیرقابل قبول» است و متأسفانه «پایه‌های یک نظام اقتصادی جدید هنوز گذاشته نشده است.»

لولا همچنین از دوگانگی اخلاقی کشورهای ترانس‌آتلانتیک شکایت کرد. او بر نقش اساسی آزادی بیان تأکید کرد و یادآور شد که جولین آسانژ در غرب به دلیل آزادی بیان تحت تعقیب قضائی قرار گرفته است.

این سخنرانی با استقبال بسیاری از رهبران کشورهای افریقایی و امریکای لاتین مواجه شد. آنها نیز خواستار استقلال بیشتر از غرب و پایان سلطه آن بر جهان شدند.

داسیلوا، رئیس جمهور برازیل، یکی از رهبرانی بود که به سخنرانی دومیویا واکنش نشان داد. او گفت که نهادهای جهانی هنوز توسط غرب کنترل می‌شوند و این امر نابرابری و بی‌عدالتی را در جهان ایجاد می‌کند.

این سخنرانی‌ها نشان می‌دهد که کشورهای آفریقائی و امریکای لاتین به دنبال تغییر در روابط خود با غرب هستند. آنها می‌خواهند استقلال بیشتری داشته باشند و از مداخلات خارجی آزاد باشند.

علاوه بر این، لولا به شدت از تحریم‌های اقتصادی فزاینده انتقاد کرد که غرب برای تسلیم دولت‌های سرکش از آنها استفاده می‌کند. رئیس جمهور برزیل یادآور شد که این تحریم‌ها به طور منظم «صدمات بزرگی» به مردم کشورهای هدف وارد می‌کنند.

سایر رهبران نیز به انتقاد از تحریم‌ها، به ویژه تحریم‌های کوبا و ونزوئلا، پیوستند، از جمله گابریل بوریک، رئیس جمهور چیلی. بوریک همچنین از حمله روسیه به اوکراین انتقاد کرد. او گفت سرنوشت کشورهای متوسط و کوچک به ویژه در درگیری‌های آینده به این بستگی دارند که حقوق بین‌المللی حداقل تا حدی از آنها محافظت کند: «امروز اوکراین است، در آینده ممکن است هر یک از ما باشیم.»

لولا نیز گفت که «وحشت‌ها و رنج‌هایی که همه جنگ‌ها ایجاد می‌کنند» بیش از حد شناخته شده است. با این حال، او از اتخاذ موضع مستقیم علیه روسیه خودداری کرد و مجدداً از مذاکرات حمایت کرد: «هیچ راه حلی پایدار نخواهد بود اگر بر پایه مذاکره بنا نشده باشد». لولا از زمان روی کار آمدن خود در اوایل امسال برای این امر تلاش می‌کند. برای سه کشور ساحل که در حال حاضر با تمام توان تلاش می‌کنند خود را از چنگال قدرت های استعماری سابق اروپا رها کنند، مناظره عمومی امسال در سازمان ملل متحد در نیویارک در روز سه شنبه هفته گذشته با خشم فراوان آغاز شد.

برنامه ریزی شده بود که وزیر امور خارجه مالی، عبدالعزیز دیوپ، روز شنبه با سخنرانی معمولی خود به افکار عمومی جهان بپیوندد. همچنین برای وزیر امور خارجه بورکینافاسو، باسلما بازی، زمان سخنرانی اختصاص داده شده بود. اما وزیر امور خارجه جدید نیجر، باکاری یاو سانگاره، در لیست سخنرانان به دنبال روزی بود که می‌توانست به نمایندگی از کشورش خطاب به کشورهای عضو سازمان ملل متحد سخنرانی کند: اما نام او در فهرست نبود. او با عصبانیت از مقامات مربوطه سازمان ملل متحد پرس و جو کرد.

پاسخی که سانگاره دریافت کرد این بود: علاوه بر او، حسنی مساودو، وزیر امور خارجه سابق رئیس جمهور محمد بازوم که در پایان جولای سرنگون شد، نیز درخواست سخنرانی کرده بود. مساودو این را با این استدلال توجیه کرد که کودتائی که بازوم را خلع قدرت کرد غیرقانونی بود. بازوم از نظر حقوقی همچنان رئیس جمهور مشروع نیجر و او همچنان وزیر امور خارجه مشروع است. احتمالاً سازمان ملل متحد تحت فشار شدید کشورهای اروپائی که بر عدم شناسائی دولت انتقالی در نیامی اصرار دارند عقب نشینی کرده است. دبیرکل سازمان ملل متحد، آنتونیو گوترش، تصمیم گرفت که تصمیم این که چه کسی می‌تواند برای نیجر صحبت کند را به یک کمیسیون ویژه سازمان ملل متحد برای چنین اختلافاتی واگذار کند. اما این کمیسیون قرار است فقط در پائیز امسال دوباره تشکیل جلسه دهد. بنابراین، سازمان ملل متحد به هیچ یک از وزراء سانگاره یا مساودو اجازه سخنرانی نداد - نیجر، قربانی دسیسه های اروپائی شد و به سخنرانی نرسید.

بحث و تبادل نظر عمومی سازمان ملل متحد به این ترتیب به اولین آزمون کوچک برای ائتلاف کشورهای صحرای افریقا (AES) که در ۱۶ سپتمبر تأسیس شد، تبدیل شد. مالی، بورکینافاسو و نیجر برای دفاع مشترک از خود به این ائتلاف پیوستند - اگر لازم باشد، در برابر تهاجم خارجی، که سازمان منطقه ای غرب افریقا (ECOWAS) از زمان کودتا در نیامی نیجر را تهدید می‌کند، و همچنین در برابر شبه نظامیان تروریستی که در داخل این سه کشور فعالیت

می کنند. در نیویارک نشان داده شد که این ائتلاف سه جانبه علاوه بر این در برابر حملات سیاسی نیز مقاومت می کند. وزیر امور خارجه مالی، عبدالعزیز دیوپ، در سخنرانی خود از «مانور کثیف» که نیجر را به سکوت وادار کرد، شکایت کرد. وزیر امور خارجه بورکینافاسو، باسلما بازی، نیز در سخنرانی خود از این موضوع انتقاد کرد. دیوپ و باسلما بازی هیچ تردیدی باقی نگذاشتند که کشورهای آنها می خواهند مبارزه برای استقلال واقعی، به ویژه از قدرت استعماری سابق فرانسه، را ادامه دهند: «سرنوشت خود را در دست خود بگیریم»، همانطور که بازی در نیویارک بیان کرد.

دیوپ تأکید کرد که دولت مالی ارزش ویژه ای برای «تساوی حاکمیت دولت ها» قائل است. این امر منجر به این می شود که آنها «فعالیت های برخی قدرت ها» را رد کنند که به وضوح هدف آنها «تثبیت سلطه استعماری و سرکوب سایر جمعیت ها، کشورها و ملت ها» است. وی همچنین صراحتاً مخالف تحریم هائی است که ECOWAS اخیراً – با تشویق اتحادیه اروپا – علیه نیجر اعمال کرد. دیوپ این امر را «مایه تأسف» دانست که فرانسه از این ائتلاف منطقه ئی برای «بازی دادن کشورهای برادر علیه یکدیگر در یک اقدام استعماری و پدرسالارانه» استفاده می کند. در همین راستا، مامادای دومبویا، رئیس جمهور موقت گینه، که مانند همکاران خود در مالی، بورکینافاسو و نیجر، با کودتا به قدرت رسید، نیز استدلال کرد. دومبویا این سؤال را مطرح کرد که چگونه است که از سه سال گذشته در غرب افریقا یک کودتا به دنبال دیگری رخ می دهد. وی توضیح داد که برای این امر «دلایل بسیار عمیقی» وجود دارد. به عنوان مثال، در این منطقه «توزیع نامناسب ثروت» وجود دارد: اگر این ثروت در دستان «یک نخبه» باشد، «در حالی که نوزادان در بیمارستان ها می میرند زیرا گهواره ای وجود ندارد»، نباید از یک کودتا تعجب کرد. به ویژه اگر رؤسای جمهور علاوه بر این، به طور عمده به دنبال تمدید دوران ریاست جمهوری خود بیش از دو دوره قانونی باشند. این بیانیه به رئیس جمهور سابق گینه، آلفا کنده، که دومبویا او را از قدرت برکنار کرد، اشاره داشت، اما ممکن است به آلاسار و اتارا، رئیس جمهور سومین دوره ساحل عاج نیز اشاره داشته باشد که به عنوان دستیار وفادار فرانسه شناخته می شود و در حال حاضر یکی از سرسخت ترین مخالفان رهبری نیجر است.

اما آیا این امر یک کودتا را توجیه می کند؟ دومبویا به این سؤال انتقاد کرد، خوب، مدل حکومتی که قدرت های استعماری به کشورهای افریقا تحمیل کردند، تنها برای تعداد کمی از آنها کار می کند. در آنجا رؤسای جمهور وجود دارند که به دلیل «اطاعت یا توانائی آنها در هدر دادن منابع و اموال مردم خود»، بدون هیچ تردیدی «به عنوان دموکرات از غربی ها گواهینامه می گیرند» یا حتی بسادگی به این دلیل که «به دستور برخی نهادهای بین المللی» که «در خدمت قدرت های بزرگ» هستند، عمل می کنند.

آنها اغلب «به رفاه مردم» بی توجه هستند. کشورهای افریقا باید از این سیستم خداحافظی کنند و به جای آن مسیرهای خود را به طور مطلق در راستای منافع خود طی کنند. «ما نه پروامریکائی هستیم و نه ضدامریکائی، نه پروچینی هستیم و نه ضدچینی، نه پروفرانسوی هستیم و نه ضدفرانسوی»، دومبویا توضیح داد، «ما فقط پروفریقائی هستیم». برای قدرت های استعماری سابق، اکنون «زمان» فرا رسیده است که «با آموزش درس به ما» دست بکشند. این پیام در نیویارک بارها و بارها به وضوح شنیده شد. افریقا بار دیگر مبارزه برای یک استعمارزدائی واقعی را از سر گرفته است.